

Singer Henrik A Tengerparton

Ez a kép Izraelben készült rólam, a tel-avivi Tajelet nevű tengerparti sétányon, 1997-ben.

Az 1970-es években elkezdődött a zsidók tömeges kivándorlása Izraelbe, sok barátunk és rokonunk költözött ki. Mi a feleségemmel mellettük álltunk, segítettünk nekik, amiben csak tudtunk. De mi magunk nem készültünk elmenni. Izraeli viszonyok között én ahhoz már túl öregnek számítottam, hogy dolgozzak, de otthon ülni és nyugdíjból élni nekem még nem akaródzott. Dolgozni akartam, a munka örömet szerzett nekem.

1996-ban a fiam, Kálmán a családjával együtt kivándorolt Izraelbe. Először a fia utazott ki, amikor gyerekeket toboroztak, hogy izraeli iskolákban tanuljanak. Aztán a fiam és a menyem kimentek, hogy megnézzék, hogy van Dimitrij, és ott ragadtak. A fiam sofőr. Az unokám befejezte az iskolát, jelenleg katona. Miután leszolgált, jelentkezni fog az egyetemre.

Jelena lányom az iskola befejezése után az Uzsgorodpribor alkatrészgyárban helyezkedett el, ugyanott, ahol a feleségem is dolgozott. Egy ungvári zsidóhoz ment feleségül, Goldman lett a vezetékeve. 1976-ban született a fiuk, Edvárd. Az unokám befejezte az iskolát, és elutazott Izraelbe egy fiatalok számára létrehozott programmal. Azóta Izraelben él, dolgozik. Izraelben házasodott meg, van egy nyolcesztendőes unokám, Danielnek hívják. Jelena huszonkét évet ledolgozott a gyárban, mindaddig ott volt, amíg a gyár a peresztrojka idején meg nem szűnt. Azóta a Heszedünkben dolgozik. Először időseknek hordta ki az ebédet, most patronáló nővér.

Először a peresztrojkanak köszönhetően látogattam el Izraelbe, 1997-ben, hogy meglátogassam a fiamat és a családját, az unokámat, megnézzem a dédunokámat. A korom ellenére sokfelé jártam, sokat láttam. Csodálatos ország, mi mást is mondhatnék! Nagy kár, hogy nincs ott béke. Nekem nagyon jó volt látni, hogy az izraeliek mennyire szeretik az országukat, milyen patriotizmus jellemzi a fiatalokat. A lányom is járt Izraelben, meglátogatta a családját. Valószínűleg jobb lenne neki

Izraelben élni, a fia és az unokája közelében. De ő jó és szerető lányunk, és megérti, hogy a feleségem és én nemigen tudnánk meglenni nélküle.